

כל מה שרצית לדעת על ההאסקי סיבירי

מהיכן השם "האסקי סיבירי"?

האדם הלבן קרא לגזעי הכלבים בשם האנגלי של השבט אצלו נמצאו. כלבי המלאמוט וכלבי הסמויד נקראו בשמות השבטים שגידלו אותם. מספר חוקרים סבורים שמקור השם בכינוי שנתנו הלבנים לאסקימואים, "האסקי", מעין שיבוש של המילה אסקי - קיצור של אסקימו. חוקרים אחרים הגיעו למסקנה שהשם הוא בעצם שיבוש של שם שבט הצ'וקצ'י, כך שידועים גזעים שונים של האסקים: ההאסקי הגרינלנדי MackKenzie River Husky ההאסקי האלסקי וההאסקי הסיבירי. נראה שההסבר הראשון הוא הנכון. כיום בסיביר אין כמעט כלבי האסקי סיבירי, ובאלסקה מצויים יחסית מעט כלבי האסקי סיבירי רשומים ובעלי אילן יוחסין מתועד. מוצאם של מרבית הכלבים המצויים באלסקה כיום הוא בשני כלבים, זכר ונקבה, צאצאי כלביו של ליאונרד ספלה, שנשלחו לאלסקה חזרה מניו אינגלנד בשנת 1946, לארל ונטלי נוריס. כלבים אלה הם היסוד הגידולי של כלביית "אנאדיר" הקיימת עד היום. הכלב המצוי בקרב נהגי מרוצי המזחלות באלסקה הוא כלב המכונה האסקי אלסקי, ומדובר בכלבים שאינם רשומים, ובמקרים רבים מעורבים. יצויין כי מגדלי כלבי המרוץ מקפידים לתעד בעצמם את אילן היוחסין, ולכוון את הגידול, אך מדובר בתיעוד פנימי עצמי וכיוון גידולי לצורך מירוצים בלבד. לאירופה הגיעו ראשוני כלבי ההאסקי הסיבירי בשנת 1954. מגדלת שוויצרית בשם בירגיט קיבלה כלב זכר ממגדל אמריקני בשם רודמן. בשנת 1956 וב- 1957 נשלחו אליה עוד נקבות, וההמלטה הראשונה היתה ב- 1958. בנקודה זו חל מיפנה עצוב בגידול, ומחוסר הבנה החלה המגדלת להרביע את הכלבים עם כלבים מגזע ה-Dog Greenland. הטעות תוקנה בשנת 1963, כאשר המועדון השוויצרי לכלבים צפוניים, שנוסד בשנת 1959 החליט לאסור שימוש בכלבים המעורבים לגידול. בשנת 1963 יובאו מארה"ב כלבים נוספים, והגידול חל שנית.

רק בשנת 1966 הוכר הגזע רישמית על ידי ה-F.C.I. מיד אחר כך הובאו

ראשוני הכלבים לאנגליה (1967), ראשוני הכלבים נשלחו משוויץ לגרמניה (1967), הגב' מריסה בריווי- צ'יליני, שופטת מקיפה ששפטה גם בישראל, הביאה את ההאסקים הראשונים לאיטליה בשנת 1975, ומדינות נוספות נוספו לרשימה עם הזמן.

להמחשת ההתפתחות המספרית של ההאסקי הסיבירי באירופה, כדאי לציין כי נכון לשנת 1977 היו באנגליה - 110 האסקים, בצרפת - כחמישים, בגרמניה - 003, בשבדיה - 002, בשוויץ - 053. בארץ מוצאו, ארה"ב, נחשב היום הגזע לאחד משלושת הגזעים

הפופולריים ביותר, ובספר הגידול האמריקני נרשמים מידי שנה אלפים של כלבי האסקי סיבירי.

בישראל נרשמו לראשונה האסקים סיביריים בספר הגידול בשנת 1974, ועד היום נירשמו בו כ- 600 כלבים וכלבות מגזע זה.

הסטוריה:

ההאסקי הסיבירי פותח במאה ה-19 בידי שבט נודד ממזרח סיביר (הצ'וקצ'ים). המטרה הייתה ליצור כלב מזחלות קל משקל ומהיר מאוד, וכמובן שיהיה מותאם לשרוד בתנאי מזג האוויר הקשים.

במשך מאות אם לא אלפי שנים פיתחו אנשי שבט הצ'וקצ'י לאורך החוף במזרח סיביר את כלבי המזחלות שלהם.

מאחר ומזחלות היו דרך התנועה היחידה באזור ביחוד בחודשי החורף הקשים ומזון לא נמצא בשפע הם נזקקו לכלבים שיסתפקו במזון מועט, יהיו בעלי יכולת לשרוד בתנאי החורף ויהיו מסוגלים לעבור מרחקים ניכרים במהירות גדולה יחסית. שימוש נוסף שעשו הצ'וקצ'ים בלילות החורף היה לחימום, הם פשוט התכרבלו ביחד עם כלב כדי להתחמם.

בשנת 1908 הביא סוחר פרוות רוסי בשם וויליאם גוסאק נבחרת של כלבים כדי להתחרות במרוץ של 650 ק"מ שהפרס היה 10000 דולר. איש לא התרשם מהכלבים הקטנים יחסית ולמעשה אנשי העיר נום כינו אותם "חולדות סיביריות". יחס ההימורים נגדם היה 1:100.

באותה שנה הם כמעט ניצחו וסיימו במקום השלישי, והשמועות מספרות שמהמרים שילמו הרבה כסף לנהג הקבוצה שלא ינצח במירוץ כדי להציל את כספם.

כיום משמש ההאסקי בין היתר במרוצי מזחלות ופופולרי מאוד בתור חיית מחמד.

בית גידול לכלבי האסקי סיבירי, אילוף כלבים וחינוך גורים, ייעוץ לבעלי כלבים, מכירת מזון וציוד גלוי

בריאות:

גובהו: 50-59 ס"מ,

משקלו: 16-27 ק"ג.

מזג מקסים ונוח. רגוע ועדין ביחסו לבני אדם, עד כדי כך שאינו מסוגל לשמש כלב שמירה. נובח לעיתים רחוקות, ובמקום זאת מילל. עלול להיות עצבני והרסני, אם משאירים אותו סגור ללא פעילות. ההאסקים מרבים לילל מאשר לנבוח.

פרווה: סמיכה ועבה כל הצבעים בגזע מותרים החל בלבן לגמרי, לבן עם כתמי צבע שונים, אפור (בגוונים שונים) ולבן, שחור ולבן אדום (בגוונים שונים) ולבן וכלה בכחול ובשחור לגמרי.

עיניים:

למרות מה שרוב האנשים חושבים (שלהאסקי חייבות להיות רק כחולות אחרת משהו פגום) העיניים יכולות להיות כחולות, חומות, עין אחת חומה ואחת כחולה ואף שני הצבעים באותה עין מותרים.

תוחלת החיים - 12-14 שנים.

אופי:

מזג מקסים ונוח. רגוע ועדין ביחסו לבני אדם, עד כדי כך שאינו מסוגל לשמש כלב שמירה. נובח לעיתים רחוקות, ובמקום זאת מילל. עלול להיות עצבני והרסני, אם משאירים אותו סגור ללא פעילות. ההאסקים מרבים לילל מאשר לנבוח.

כלב אינטלגנטי ועצמאי. צריך להתגורר במחסה בטוח ובלתי מחומם, שיש בו חצר מוקפת גדר או קירות. במידה ואין גדר שתמנע ממנו לצאת, יש לקשור אותו, שכן הגעגועים לטבע ימשכו אותו לצאת לטיולים עצמאיים

בתקופת השלת השיער (באביב) יש להבריש פעמיים ביום. בשאר ימות השנה מספיק להבריש פעמיים בשבוע.

בית גידול לכלבי האסקי סיבירי, אילוף כלבים וחינוך גורים, ייעוץ לבעלי כלבים, מכירת מזון וציוד נלווה

למרות יופיו החיצוני והחוסר בריח גוף ההאסקי סיבירי אינו מתאים לכל אחד. ההאסקים הם כלבים חברותיים וזקוקים לחברה של כלבים או אנשים כל הזמן. אם אתם עובדים הרבה שעות או שיש לכם מקום לכלב אחד - אל תיקחו האסקי. ההאסקי הוא כלב ידידותי. אבל הוא ידידותי מאוד גם לזרים אם אתם מחפשים כלב שיהיה נאמן רק לכם כלב שימור עליכם ועל רכושכם - אל תיקחו האסקי. ההאסקי מחליף את פרוותו לפחות פעם בשנה. אם אתם מסוג האנשים שחייבים נקיון כל הזמן - אל תיקחו האסקי (בעצם... אל תיקחו כלב בכלל). ההאסקי מאוד אוהב לחפור ביחוד בחודשי הקיץ עת הוא מחפש גומה קרירה. אם אתם גננים חובבים ומעדיפים גינה על כלב - אל תיקחו האסקי. ההאסקי הוא ציד נלהב. הוא ינסה לצוד כל מה שזז, החל מעלה נופל או ממטרה ועד פרה או סוס (או דוב...). אם אתם מגדלים בעלי חיים אחרים לא בטוח שההאסקי הוא הכלב המתאים לכם. אבל מכל המגרעות הגרועה ביותר היא אהבתו לרוץ. הריצה הראשונה של הגור יכולה להיות גם האחרונה בחייו. ההאסקי להגנתו חייב להיות קשור או סגור כל הזמן. אם אתם חושבים שזו התעללות להחזיק כלב סגור או קשור וללכת לטייל עם רצועה בלבד ההאסקי אינו הכלב בשבילכם ולא מתאים עבורכם.

ההאסקי הסיבירי שייך לקבוצה 5 כלבי מזחלת. הוא כלב עבודה בגודל בינוני. מהיר וקל על רגליו ומלא חן בתנועה. גופו הקומפקטי, פרוותו, אזניו הזקורות וזנב המברשת שלו מצביעים על מקורו הצפוני. תנועתו האופיינית הינה חלקה ונראית ללא מאמץ. הזכרים בגזע נראים זכריים אולם לא עד כדי שיראו גסים. הנקבות צריכות להיות נקביות אולם לא עדינות מדי.

האגדה על טיפשותו של ההאסקי :

אז ככה כלבי ההאסקי בכלל לא טיפשים להיפך הם די חכמים ומאד פיקחים. ואני לא אומר את זה בגלל שאני בעלים של האסקי סיבירי. התכונה שנדבקה בהם תלויה בעיקר בבורות של האנשים ובחוסר הידע על הגזעואופיו. הסיבה לכך נעוצה בעובדה שכלבי ההאסקי מוצאם מזיווג שנערך בין כלבי עבודה לזאבים מהטבע על מנת שיוכלו לעמוד בתנאי מזג האוויר הקשים בצפון הקר. ולכן באופיים כלבי ההאסקי הם כלבים שחיו בעבר בלהקות עבודה, כמעט כמו בטבע בלהקות הזאבים.

כלבי ההאסקי שמרו בגנים את האופי העצמאי מהטבע, ולכן הם מאד עצמאיים, מאד עקשנים ויודעים היטב מה הם רוצים ומה לא.

אינני יודע עד כמה הנושא ידוע אך בספרו האינטליגנציה של הכלבים כותב סטנלי קורן (פסיכולוג ומאלף כלבים מפורסם) כי ההאסקי סיבירי מדורג מבחינת איטליגנציית אילוף ועבודה במקום ה-45 מתוך 79 (שכוללת את כל גזעי הכלבים בעולם)

זהו מקום מאד מכובד לדעתי (במקום הראשון דרך אגב מדורג הבורדר קולי ובמקום האחרון מדורג האפגני)

הכלבים שלי למשל מאד מאולפים (והנקבה סיימה אג'יליטי), כיצד? הרי טוענים שהם טיפשים עקשנים ובלתי ניתנים לאילוף.

אבל הכל עניין של חינוך ואופי מולד. את הכלבה שלי אילפתי עם מאלף ועבדתי איתה לבד הרבה מאד ואת הזכר שלי אילפתי בעצמי.

שניהם כלבים חכמים מאד ופיקחים, אך אע"פ זאת מאד מחונכים וממושמעים. הכל עניין של עבודה רבה ומאומצת של הבעלים (כמו עם כל גזע אחר) ובעיקר התמדה יום יומית.

לדעתי האישית ומנסיון של שנים, אינני מכיר בעלים של האסקי סיבירי שכלבו יערים עליו והוא יאמר: "הכלב שלי יותר חכם ממני", לכן קל יותר להגיד ההאסקי טיפש.

מלבד זאת רוב האנשים שקונים או מאמצים האסקי סיבירי עושים זאת בגלל יופיים ואינם טורחים לברר על אופיו של הכלב ובמה כרוך גידולו בבית. מניסיון אני יכול להבטיח כי בעלים של האסקי סיבירי שיעבוד לפי הספר ואפילו קצת יותר ייהנה מכלב טוב, שקט וממושמע ביותר.

אני יכול להוסיף שלהאסקים שחיו בלהקות תמיד היה מנהיג (שמכונה מלך או במונח האילוף כאלפא) שאליו הם היו מתאימים את תנועותיהם ללא צורך בהתערבותו של האדם ולכן מאד קל לעבוד איתם ולא סתם הם נקראים גם כלבי עבודה.

בית גידול לכלבי האסקי סיבירי, אילוף כלבים וחינוך גורים, ייעוץ לבעלי כלבים, מכירת מזון וציוד גלווה